Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18641/2023
07.05.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Радославе Маћаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Лепојевић адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Марија Митић адвокат из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Марко М. Митић адвокат из ..., ради заштите права прече куповине, одлучујући о ревизији туженог ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 225/2023 од 21.02.2023. године, на седници одржаној 07.05.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 225/2023 од 21.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 225/2023 од 21.02.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 1064/21 од 05.10.2022. године, исправљеном решењем истог суда од 31.10.2022. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужиоци имају право прече куповине непокретности ¼ кат. парцеле ..., укупне површине 35,28 ари, њива друге класе, уписане у лист непокретности број ... ко ... и поништен је уговор о купопродаји ОПУ 576-2020 од 12.08.2020. године потврђен од јавног бележника, по коме је првотужена ГГ продала означену непокретност друготуженом ДД по цени од 10.000,00 динара. Ставом другим изреке, обавезана је првотужена ГГ да под претњом принудног извршења преда означену непокретност под истим условима из уговора закљученог са друготуженим и сачини са тужиоцима писмени уговор о купопродаји код јавног бележника, подобан за пренос права својине што ако не учини у одређеном року ова пресуда ће служити као основ за укњижбу права својине тужилаца, а што је и друготужени ДД дужан да трпи. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка солидарно плате 144.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 225/2023 од 21.02.2023. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена је означена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ДД је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да нису

испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је заштита права прече куповине на којој су тужиоци и првотужена сувласници са по ¼ удела. Према оцени нижестепених судова и утврђеном чињеничном стању, првотужена свој сувласнички удео пре закључења купопродајног уговора са друготуженим није понудила тужиоцима као сувласницима а што је била у обавези сходно одредби члана 6.став 1. и 2. Закона о промету непокретности, чиме је тужиоцима повређено право прече куповине због чега је спорни уговор о купопродајни без правног дејства. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају и различито поступање суда у истој правној ствари. Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој ствари поднета је 30.03.2021. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић